

Staaende

C. RABES KONCERTBUREAU.

EDVARD GRIEG

CONCERT

Torsdag den 18de Oktober 1894 Kl. 8

i Logens Festsal.

Program:

Kompositioner af Edvard Grieg.

Vestersuite af „Per Gynt“, dramatisk Digtning af Henrik Ibsen.

- a) Morgenstemning.
  - b) Åses Død.
  - c) Anitras Dans.
  - d) I Dovregubbens Hal. (Per Gynt, jaget af Trolldunger.)
2. Bergliot, Digt af Bjørnstjerne Bjørnson, Melodrama med Orkester, foredrages af Fru Laura Gundersen.
  3. Våren, Elegisk Melodi for Strygeorkester til Digt af A. O. Vinje.
  4. Scener af „Olav Trygvason“, ufuldendt Drama af Bjørnstjerne Bjørnson for Soli, Kor og Orkester. Vølvens Parti udføres af Fru Ellen Gulbranson.

Scener af „Olav Trygvason“,

ufuldenbt Drama af Bjørnstjerne Bjørnson.

De Handlende:

En Offergode (Bas Baryton). En Kvinde (Mezzo Sopran). Vølven (Alt). Mænd og Kvinder (Soli og Kor).
(Handlingen foregaar i Trøndelagen i Slutningen af det 10de Aarhundrede.)

I.

Goden.

Skjult i de mange
manende Navne,
Runernes Giver,
og Galdrens,
Du, som gik ud
af Verdens Ophav,
du, som ser Livet
fra Lidskalv —:

Alle Mænd.

Hør os!

En Kvinde.

Moderlige Frigga,
du, som misted Balder,
du, som bærer Verdens
Ve i din Barm!
Du, som trøster Odin,
du, som Alting nærer,

Livet og Sorgen —:

Alle Kvinder.

Hør os!

Goden.

Trudvangs Hlorride,
Bilskirner Lue,
Mekingjords Herre
og Mjølners, —
Asernes Værn
og Normanna-Ættens,
Jotunheims Trudsel
til al Tid —:

Alle Mænd.

Hør os!

En Kvinde.

Njords graadfagre Datter,
enkestille Vanadis,
egget Savn dig lærte

Elskendes Nød!
Vore Trængslers Taarer
blandes nu med dine:
Dig, dig tilhører
Hælvten paa Jorden!

Alle Kvinder.

Hør os!

Goden.

Heimdald med Hornet,
Ull i Ydale,
Njerd i det Nordlige,
hør os!
Alfheimens Fryd,¹⁾
Landvides Tungvind,²⁾
sidskjægte Sanger,³⁾
og du, Tyr —:

Alle Mænd.

Hør os!

En Kvinde.

Evig unge Idun.
Sif i gyldne Agre,
Søkvabækkens Saga,
Skade paa Fjeld, —
alle tro Asynjer,
Vaners Æt, Valkyrjer,
hør nu vor Jammer,
Jorden I gjæste!

Alle Kvinder.

Hør os!

Alle Mænd og Kvinder.

Andre Guder
ere komne,
stærke Guder,
Sejersguder!

1) Frøy. 2) Vidar. 3) Brage.

Raad os, raad os,
Mitgard ryster: —
Guder kun kan
Guder møde!

Alle (knælende).

I, som op af Urdarbrønden
øser Livskraft over Verden,
I, som ene ved hans Ønske,
Gudens i guldtagne Gimle; —
I, som stilt i Odins Øre
hvisker det hver Dag, der fødes, —
I, som var, før Verden voksede,
I, som er, naar Alt er Intet —:
Viser, viser
vore Diser
Vej til Guden, som vi vente!

II.

Vølven

Ej er det nok,
nævne ved Navn
Nornen og Aser.
Runer maa ristes,
galdres, —
Uvætter fra
Vejene vises,
de, som gaar
til Guderne.
Der har de lejret sig.
Paa sine Horn
tager de vore Bønner;
ingen naar
Nornen og Guder:

Alle.

Ærverdige Vøve,
rejs dig og galdre!
Rensk Himmel og Jord
med Odins Ord!

Vølven

(rejser sig, saa hun staar højt over alle).

Onde Mands

onde Vætter,

I, som kommer fra Syden —:

hos Hel

holdes den Fest,

ham venter!

Ædder æd,

Orme avl,

i hans Saar Ulivs-Yngel.

Hos Hel

Hunde I vorde

ham onde!

Galskab slaa

Eders Ganer,

saa hans Blod Eder lyster!

Hos Hel

ej anden Mad

Eder mætte!

Onde Mands

onde Vætter,

I, som kommer fra Syden —:

Hos Hel

hent Eders Maal

i Norden!

Alle.

Ærværdige Velve,

kraftigt du galdrer!

Rensk Himmel og Jord².

med Odins Ord!

Vølven

(sætter Runestaven paa en Stav, og rejser sig højt over alle).

Onde Mands

onde Vætter,

I, som kommer fra Syden —:

hos Hel

findes den Vej,

I fylder!

Vætter, væk

fra Guders Veje,

Tordnerens Lyn Eder ramme!

Hos Hel

findes den Vej,

I fylder! —

Runestav

skar jeg aarle;

Odins Horg har den fostret.

Hos Hel

dryppe dens Ord

paa Eder!

Her gaa,

Luer,

terens Døse!

de hvert Ord

de Onde!

ster Runestaven paa den hellige
straks luer op, saa den slaar
et forferdeligt Brag, der ender i
og gaar bort i det Fjerne, ryster
Templet).

(forferdede og vigende).

drengs Ord

Odin gaar,

til Afgrunds Dyb,
til Himlens Tag.
Bange gjør Svaret fra Begge!

Vølven.

Svar jeg fik

fra Hel, fra Heiden;

I ængstes,

ikke jeg. —

Nu fare Bønner!

Fri staar Vejene!

Den første beder jeg:

Guder!

Hellige Guder!

Er I her,

da her os! —

hvor ligger Loddet,

Afgjørelsens Lod?

Hvor hælder Vægten,

Vishedens Vægt?

Jeg, jeg beder:

Vis mig Vældige,

hvor møder I

den onde Olav?

Hvor, hvor?

Guder!

Hellige Guder,

Alt vidende Guder,

jeg, jeg beder,

viet Odin

fra ung Alder

ved Ulvens Hjerter,

ved Ravnens Tunge,

ved vaagne Nætters

Varsels-Ofre: —

Jeg, jeg beder!

hvor, hvor

den onde Olav?

(Torden; Hovets Bagvæg revner; da sees Hovet som i det Fjerne, omspændt af røde Luer og Røg. Torden høres den hele Tid, Hovet sees).

Vølven (da Synet er svunden).

Her, her

møder de Høje ham!

Her, her

hellige Luer vil hævne!

Alle.

Her, her

møder de Høje ham!

Her, her

hellige Luer vil hævne!

Vølven.

I vort Hov maa han træde.

Træder han ind, træder han

aldrig ud!

Alle.

I den ind, aldrig ud!

Vølven.

Dette maa siges ham:

træder han uskadt ud, saa tror

vi ham!

Alle (haanende).

Træder han uskadt ud, saa tror

vi ham!

Vølven.

Dette maa siges ham:

Hans Guder

gaa ind til vore!

Alle

Hans Guder

gaa ind til vore!

Vølven.

Dette maa siges ham:

Træder han uskadt ud, saa tror

vi ham!

Alle.

Træder han uskadt ud, saa tror

vi ham!

Alle.

(vendt mod Guderne).

Tak, at I talte,

trøstigt var Tegnet os!

Tak, at I talte,

nu tør vi tro:

Nu kan han komme,

Kongen, vi kaared os!

Nu kan han komme,

Kampen blir kort!

Selv ville Guderne

Gammensfærd gange til,

selv ville Guderne

gjæste sin Gaard!

Luen skal lyse ham

Landet af Lød igjen,

Luen skal lyse ham

lige til Hel!

Tre Nætter bad vi,
bad som et Barn sin Far,
tre Nætter bad vi,
benhert vi blev!

III.

Goden

(tager et Horn paa Stallen), da ældste
gjør som han og med disse i Spidsen gaar
Alle under det følgende rundt hver af de
tre hellige Ilde frem, hvor alle de ældste
gaar op paa Sæderne til begge Sider.
(det Goden tager Hornet, gjør Hammer-
tegnet over det og gaar, istammer han i
umiddelbar Fortsættelse af det Fore-
gaaende).

Nu hæves Hornet,

Hærfader Odins Horn;

nu hæves Hornet,

hæves for ham!

Hellige Hovild,

Aketors Hammetegn,

hellige Hovild

Hellige Lege

holdes at hædre ham.

hellige Lege,

hellige Lyst:

1) En Forhøining foran Torsbi-
ledet.

(Ungdommen ordner sig. Mændene gjør
Kast over de hellige ild, løfter til begge
Sidre Kvinderne over og nu begynder en
Hovdans om Ildene, hvori mærkes: 1)
En Runddans med stadigt Kvindeskifte.
2) En Sværdans, hvori Skjolden holdes
over Kvinderne, og Sværdet mødes over
Ildene, mens atter igjen Kvinderne holder
Skjolden for sine Kjæmper, mens disse
rykker frem eller vige).

Giv alle Guder
Gammens og Glædes Skaal!
Giv alle Guder
Gaver og Fryd!
Hornet for Aketor
tømmes for Kraft i Krig,
Hornet for Aketor,
Trøndernes As!
Hellige Lege
holdes at hædre ham,
hellige Lege,
hellige Lyst!
Fyld nu for Njerd og Frøy,
Fiske og fager Høst:
Fyld nu for Njerd og Frøy,
Frihed og Fred!
Hellige Lege
holdes at hædre dem,
hellige Lege,
hellige Lyst!

Kvinderne.

Alle Asynjer
ættler vi ydmyg Ben,
Alle Asynjer
Gaver og Bøn!
Nær os, i Milde,
Eders Moder-molk.

Hjærternes Magt!
Yngling og Ungme,
Olding og Edda med,
ærer de evig-
unge i Alt!

Hellige Lege
holdes at hædre dem,
hellige Lege,
hellige Lyst!

Alle.

Deilige Diser,
dragende Dueflok,
deilige Diser,
Dødliges Trøst;
Ætten I følger,
Fylgje hver nyfødt fik,
Ætten I følger,
hil Eders Færd!
Ætlykken har hun,
Fædrenes Hamingja,
Ætlykken har hun,
Ætmærket med!

Kvinderne (som før).

Alle Asynjer o. s. v.

Alle.

Alfer og Vætter,
Ætvangen vægger I,
Alfer og Vætter,
hil Eders Vagt!
Hil dig, du ældste,
fjældstore Vætteaand,
hil dig, du yngste,
Alf i en Blomst!

ni egg, som hegned
Hjemjord og Havn!
Hellige Lege
holdes at hædre dem,
hellige Lege,
hellige Lyst.

Nogle Mænd og Kvinder.

Evige Asatro,
alt Livet elsker du,
evige Asatro
aander i Alt!
Evige Asatro,
Ære og Mod i Æt!
Evige Asatro,
elskelig, dyb!

Alle.

Evige Asatro,
alt Livet elsker du,
evige Asatro
aander i Alt!
Dig vil vi frelse,
Fædrenes Fortids Land,
dig vil vi frelse,
Fremtid for os!
Dig vil vi frelse,
Sang for vor Fryd, vor Graad,
dig vil vi frelse,
Vugge for Daad!
Tre Nætter bad vi,
bad som et Barn sin Far,
tre Nætter bad vi,
bønhørt vi blev!
Første Nat blødet vi,
Laut-Bollen bar vi frem,
første Nat blødet vi,
Lautten og Ben.
Andre Nat Gjæstebud,
Billeder baged vi,
andre Nat Gjæstebud,
Gaver og Bøn.
Tredie Nat sang vi

Tredie Nat sang vi
Lovsang til Dans.
Hellige Lege
legtes til Guders Lov,
hellige Lege,
hellige Lyst!

(Hun ka
ild, som
i Tøget;
Torden

Alle
Gal
fra